

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

23 ינואר 2008

לכבוד

גב' מיכל יוספוף

ממונה ביקורת גבולות ומעברים

משרד הפנים

באמצעות פקס: 02-6294807
6469510

שלום רב,

הנדון: גב' [REDACTED] מס' דרכון (הודו) [REDACTED] – נפגעת עבירת עבדות

פנייתנו מיום 27.8.2007

תשובתך מיום 3.9.2007

פנייתנו מיום 21.10.2007

תשובתך מיום 24.10.2007 (נושאת את התאריך 23.10.2007)

פנייתנו מיום 28.10.2007

תשובתך מיום 4.11.2007 (נושאת את התאריך 1.11.2007)

מכתבנו מיום 6/11/07

תשובתך מיום 2/12/07 (נושאת את התאריך 29/11/07)

במכתבך האחרון אשר בסימוכין ניתנה למבקשת שהות של חודשיים למציאת מעסיק. אבקש להדגיש, כי על פי תיאור הדברים מפי המבקשת ועל פי מכתבו של רפ"ק רגב אשר צורף למכתבי מיום 28/10/07, המבקשת קורבן לעבירת העבדות. מטעם זה וכן על סמך העובדה ששתי נשים אחרות אשר הוחזקו בתנאי עבדות בתחומי הרשות הפלשתינאית כבר קיבלו אשרת ב/1 פתוחה, אין כל סיבה הנראית לעין למנוע מהמבקשת את זכויותיה.

על אף עמדתנו זו, ומבלי שהמבקשת מוותרת על עמידתה למלוא זכויותיה, הוחלט על ידי המבקשת, מתוך מצוקתה הכלכלית הקשה, לנסות ולמצוא מעסיק בתחום הסיעוד. אזכיר, כי המבקשת נטלה הלוואה בסך \$6,000 לצורך תשלום דמי התיווך עבור אשרת העבודה בישראל, הלוואה אשר טרם החזירה ממנה ולו שקל אחד.

הניסיון למצוא עבודה בתחום הסיעוד לא עלה יפה, מסיבות אשר ניתן היה לצפות בנקל מראש והכרוכות והקשורות קשר ישיר להיותה של המבקשת קורבן לעבירת העבדות.

המבקשת עברה בחודש וחצי האחרונים בין סוכנויות כח אדם במספר ערים (תל אביב, ירושלים, רמת גן), בכולן הובהר לה כי בשל מכשול השפה יקשה עליהם למצוא עבודה. כנזכר בסעיף 9 בבקשת האשרה מיום 27/8/07, המבקשת דוברת אך מילים ספורות בשפה האנגלית ונזקקת תדיר לסיוע חבריה בתרגום.

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר) "וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

בנוסף, היותה מוחזקת כלואה, נתונה לחסדי מעסיקיה, אשר בודדו אותה מכל קשר עם הסובב, ועובדת ללא מנוחה שעות ארוכות (ראי בקשת האשרה האמורה סעיפים 5-2, 11), גרמה לה למבקשת לחוש פחד ותחושה קשה של חוסר ביטחון מעצם הכניסה לעבודה בבית מגורים בכלל ומעבודה הדורשת מגורים עם המעסיק בפרט. עבודה בתחום הסיעוד מחייבת, ככלל, מגורים בבית המעסיק, דבר הגורר מעצם טיבו שהות אינטנסיבית במחיצתו של המעסיק ומשפחתו, ועשוי לגרור בידוד חברתי וניתוק ממקורות תמיכה חיצוניים. כאשר מתלווה לכך מחסום שפה הדבר עלול להוביל לפגיעות וניצול, עד כדי החזקה בתנאי עבדות, כפי שאירע למבקשת.

נראה, כי חששותיה של המבקשת קיבלו ביטוי במציאות. ביום 14/1/08 ביקשה המבקשת כי אשוחח עם נציגת סוכנות כח אדם בשם "נתן", הראשונה להציע לה עבודה. לשאלתי, באיזו עבודה מדובר נעניתי, כי בשל קשיי השפה ניתן יהיה למצוא לה עבודה בסיעוד רק במקומות מרוחקים בפריפריה והמדובר בעבודות קשות במיוחד ב"תנאים לא טובים", אשר מי שיכול לעמקד על דעתו אינו מוכן לעשותן, אך הם "ייסכימו לוותר על השפה אם סוגיה תסכים לוותר על התנאים". הודיתי לסוכנות ומסרתי כי בשלב זה נוותר על ההצעה.

נוכח כל האמור, המבקשת לא תוכל לעבוד בתחום הסיעוד, אליו קבלה רישיון העסקה כדין. המבקשת זקוקה לסביבה תומכת ולמעמד אשר אינו מותנה במעסיק או בסוג עבודה. לאור זאת, אנו חוזרים על בקשתנו כי יינתן בידי המבקשת רישיון ישיבה מסוג ב/1 למשך שנה לכל הפחות, כאשר בתום השנה יתבקש משרד הפנים לדון בעניינה בשנית, על פי הנוהל למתן אשרות שהיה לקורבנות עבדות, אשר על פי הצהרתכם מתגבש בימים אלה.

כאמור במכתבי הקודם, ככל שניאלץ גם במקרה זה לעתור לבית המשפט, לא יהיה מנוס מלבקש כי יושתו על משרד הפנים הוצאות לדוגמה.

בכבוד רב,

עדי וילינגר, עו"ד

העתק

עו"ד רחל גרשוני, המתאמת הבין משרדית במאבק בסחר בבני אדם, באמצעות פקס. 02-6467930